A°. 1837. N°. 56.

Vrijdag, den 14den Julij.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, *den 13 Julij 1837.*

(24749) Alzoo J. F. ROUX en D. COENDERS, in qualiteit als Administrateuren der Plantaadje *de Nieuwe Grond*, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavin Kaatje van gemelde Plantaadje af- en op de privé-namen van INSINGER & COMP. qq. en J. J. van de POLL qq., te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, *den 13 Julij 1837.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: PIETER BOERS, *jongman*, van de Roomsch Catholijke Godsdienst, geboren te *Middelburg*, Jager bij het Garnizoen binnen deze Kolonie, en CHRISTINA ESSER, *jonge dochter*, mede van de Roomsch Catholijke Godsdienst, alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertentien.

WORDT TE HUUR GEVRAAGD:

Eenige *TIMMERNEGERS*, om op Plantaadje te werken. — Adres ter dezer Drukkerij. (24753)

(24754) De ondergeteekende geeft mits deze kennis dat de verloting van *twee PENDULEN*, zal plaats hebben op aanstaande Maandag den 17den dezer, des avonds ten *zeven* ure, in het Koffijhuis van den Heer JOSEPH EMANUELS.

JACOB GOMPERTS.

(24792) H. L. KROON vertrekt.

Scheepstydingen.

UITGEKLAARD.

Den 11den dezer, het Schip *Catharina*, Kapt. H. H. Bakker; naar Amsterdam; lading: 86 vaten Suiker, 105 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen, 17 balen Kakao, 2 vaten Huiden en 96 ps. Inlandsch Hout.

Uitgeklaard op de rivier *Coppename*, den 7den Julij 1837, het gezinkt Kofschip *Jeannette*, Kapt. T. Bodeman, geladen door het Gouvernement met 176 blokken Hout; als: Bolletrie, Ceder, Groenhart, Locus, Manbarklak, Peto en Purperhart; gedestineerd naar Amsterdam.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 6 Mei 1837.

Engelsche Berigten.

Londen, 3 Mei.

In een te Dublin uitkomend dagblad leest men, onder het opschrift *een nieuwe pretendent voor den troon*, het volgende:

Ter zitting van heden van het Koninglijk Geregtshof is een deftig in het zwart gekleed persoon verschenen, wiens voorkomen geenszins eenige verstandsverbijstering deed vermoeden, die den Lord groot Regter aldus heeft aangesproken: » Mylord, ik vertoon mij voor uwe lordschap in zeer zonderlinge omstandigheden, en welke binnen korten tijd voor dit land groote moeijelijkheden zullen aanbrengen. Mylord, het is misschien niet wel bekend, dat Z. M. Koning George IV, ten jare 1797 eenen zoon heeft gehad, van de doorluchtige Koningin Carolina van Brunswijk. Het noodlot, aan hetwelk niemand zich kan onttrekken, bragt dit kind, in nog prillen leeftijd; naar Ierland, en vestigde deszelfs verblijf te Kerry.

» Sedert dien tijd werd hij door zijne familie uit het oog verloren; maar aangezien thans eene andere doorluchtig personaadje beweert de vermoedelijke erfgenaame van den troon te zijn, heb ik het van mijnen pligt geacht mij tot u te wenden, Mylord, opdat gij, in hoedanigheid van Zr. Ms. vertegenwoordiger, aan al de overige regters en overheden, alsook aan 's Konings onderdanen in de drie rijken verkondigt, dat zij, ten pericule van zich aan hoog-verraad schuldig te maken, mij te erkennen hebben als zoon van George IV en de Koningin Caroline, en derhalve als de regtstreeksche en wettige erfgenaam van den troon van Engeland. Ik heb mij tot het Huis der Lords en tot de leden der Koninklijke familie gewend: allen hebben gelijkelijk erkend, dat ik het ongelukkige kind van den niet meer levenden doorluchtigen Vorst ben, hetwelk men zoo lang heeft verloren geacht. Mylord mijn naam is *the reverend* Robert M. Gillicudy." Gedurende deze geheele toespraak heeft de Lord groot Regter hem, in weerwil van het vele lagchen der vergadering, met de wellevendste oplettendheid aangehoord. Deze zonderlinge man heeft het Hof en de zich tegenwoordig bevindende personen minzaam gegroet, en heeft zich daarop terstond verwijderd.

Fransche Berigten.

Parijs 29 April.

Men schrijft uit Bayonne van 23 April het onderstaande:

Alhier is mededeeling ontvangen van het nieuwe veldtogtsplan, hetwelk Generaal Espartero heeft vastgesteld en hetwelk hij voornemens is in den loop dezer week ten uitvoer te brengen, bijaldien geene nieuwe aarzeling zich van zijn gemoed meester maakt, of onvoorziene gebeurtenissen zulks onmogelijk doen worden. Dit plan is vastgesteld gezamenlijk met den Generaal Irribarren, die reeds in den ochtend van 20 April begonnen is hetzelve ten uitvoer te leggen.

Een brief uit Bilbao dd. 19 dezer zegt dienaangaande hetgeen volgt: Hier en te San Sebastian loopen geruchten nopens de operatien, welke Generaal Espartero zich voorstelt aan te vangen. Te San Sebastian gelooft men dat het korps van Evans door eene divisie zal worden versterkt; maar hier voedt men, met meerder grond, het gevoelen dat zoodra de vestingwerken, waaraan met den meesten ijver wordt gearbeid, voltooid zullen wezen, de Opper-Generaal met een groot deel zijns legers, door de Eucartaciones, naar Vittoria zal marcheren, om zich met den Generaal Irribarren te vereenigen en vervolgens naar gelang van omstandigheden te handelen. Twintig bataljons zullen te Bilbao blijven; dit is meer dan toereikend, om de gezamenlijke Carlisten het hoofd te bieden, zelfs wanneer de bewegingen van Espartero en Irribarren hen niet van het denkbeeld mogten afhouden, om eenen andermaligen aanval tegen ons te beproeven.

Alle brieven uit Tolosa, Vittoria, Pampeluna en Estella gewagen van het aanstaande vertrek der Carlistische expeditie; doch sommigen zeggen, dat zij in twee korpsen zal worden verdeeld; waarvan het eene naar Neder-Arragon, het andere naar Kastilie zal trachten door te breken.

Gisteren zijn twee millioen uit Bayonne naar Don Carlos gezonden; deze som is hier gerealiseerd door daags te voren uit Milaan, Napels, Florence en Turijn ontvangen wissels; ook zijn eenige stukken groen laken dienzelfden weg gegaan, bestemd om gebruikt te worden in de vervaardiging van uniformen voor het naar Arragon te zenden Carlistische korps.

Mengelingen.

HET REQUIEM VAN *MOZART*.

Met het hoofd in de linkerhand, schreef Mozart de laatste noten van *de Tooverfluit*, op een na het laatste meesterstuk, dat hij zijn vaderland, het oude *Germanië*, als een voorlaatst vaarwel, ten aandenken schonk.

Toen hij daarmee gereed was, opende hij de deur van zijne werkkamer, en trad het woonvertrek in.

Zijne vrienden, haydn en glück, en zijne vrouw, zaten hem daar te wachten.

» *Maëstro*," sprak haydn, » 't is nu avond, en zeven uren."

— » Gij hecht dus veel, naar 't schijnt, aan dat voorval mijner kindsche jaren?" hernam mozart,

» Welaan, mijne vrienden, ik zal 't u vertellen, zoo als 't zich heeft toegedragen. Hoeveel tijd er sedert ook verloopen is, ik herinner 't mij nog steeds met aandoening. 't Was mijn eerste heil op deze wereld. Mijn tweede," zoo vervolgde hij, met innemend glimlachje, » ziet gij daar voor u; (hier wees hij op zijne vrouw), mijn derde is mijn zoon, is mijn vergankelijke roem, zijt gij, mijne vrienden. Doch ziet, dat eerste geluk was niet onvermengd, gelijk de laatste. O mogen deze nog jaren duren!"

En mozart's gelaat, nog even te voren zoo wakker en opgeruimd, verbleekte plotseling. 't Was of de adem des doods zich met des levens glimlach paarde.

— » Gottlieb, ik wist niet, dat gij bijgeloovig waart," sprak glück, op ernstigen toon.

— » Ten minste, lieve meester, weet gij, dat mijne gezondheid zwak is, en ziekte grenst vaak na aan 't graf. Doch, wat is er aan gelegen! Onze dagen zijn geteld: de wensch, om hier langer te blijven, dan met Gods wil strookt, is heiligschennis. Luister dus: ik wil u mijne ontmoeting verhalen.

»Ik was destijds nog zeer jong. 't Was in 1769, toen ik mij van *Toskane* naar *Rome* begaf. De plegtige feestvieringen van de paaschweek waren op handen. Gedurende mijne kortstondige reis, was er slechts eene gedachte, die mij bezig hield, mij 't hart ontgloeide, mij gevoelloos maakte voor al wat mij omringde! Die gedachte verliet mij geen oogenblik: mijn waken en mijn droomen, het tegenwoordige en de toekomst, alles was er van vervuld. Om onverwijld die gedachte verwezentlijkt te zien, zou ik, geloof ik, een gedeelte van mijn leven, van mijn' aanstaanden roem, en al mijne hoop op geluk, al mijne streelendste verwachtingen ten beste hebben gegeven; bij elke wenteling der raderen van het rijtuig, bij iedere wisseling van paarden, kwam ik het doel mijner wenschen nader. En, wie zou 't gelooven? 't stilde mijn ongeduld niet! Het bloed steeg mij naar 't hoofd, hevig klopte mij 't hart, ik was ijlhoofdig, ik was krankzinnig. De *Demon* der toonkunst vervolgde mij. Ik wilde het *Miserere* van ALLEGRI hooren, dat, op Goede vrijdag, in de *Sixtus* kapel op 't vatikaan gezongen wordt!"

»Vrijdags 's morgens, kwam ik te *Rome* aan; toen eerst herademde ik; ik was bijna gelukkig. Ik zeg bijna: want daar hoorde ik, dat het *Miserere* eerst 's avonds zou worden uitgevoerd; hoe 't zij, ik was zeker, dat ik de vurigste mijner wenschen vervuld zou zien. Den zang waarvan *Italie* slechts met gevouwen' handen sprak, dien zang, dien alleen de engelen rondom Gods troon mogten aanheffen, dien zang zou ik hooren, ik, nietige sterveling!.... O, mijne vrienden, thans heb ik mijn Vijf en dertigste jaar bereikt, thans hebben alle begoochelingen, alle gulde droomen dezer wereld voor mij opgehouden; maar nog altijd kan ik mij dat geluk eens kunstenaars voorstellen, dien zielenwellust, die zaligheid, dat aardsche paradijs, dat zich toen voor mij ontsloot!"

»Evenwel, eene bittere smart, een droevig leed, wachtte mij op 't oogenblik; dat ik mijnen wensch vervuld zou zien."

»Ik had mij voorgesteld dien zang op noten te brengen, dat verheven *Concert* van aarde en Hemel, dat meesterstuk eens mans, van wien de eeuwen slechts den naam hebben bewaard, wiens stoffelijke overblijfsel alleen aan 't graf werd toevertrouwd, doch wiens scheppend genie leven zal in zijn kunstgewrocht, zoo lang de wereld bestaat!"

»Maar neen, zoo veel heils werd mij niet gegund: toen ALLEGRI zijn *Miserere* schreef, schreef hij 't voor God en de Engelen!"

»De stervelingen hier beneden mogten 't slechts eenmaal 's jaars bewonderen. . . . Wie die hemelsche muzijk had durven ontheiligen, met ze, onder de gewelven van de *Sixtus*-kapel, op noten te zetten, zou met den Pausselijken ban zijn gestraft. . ."

»En ik werd diep bedroefd, toen ik dat verbod vernam. . . ."

»En ik geraakte in verzoeking, om den banbliksem van het Vatikaan te trotseren."

»Een der kardinalen bood mij dien dag eene verbazende som aan, om op staande voet een' sonaat te schrijven. 't Was mij onmogelijk. . . ."

»Ik wist niet, hoe ik den tijd zou doorkomen."

»Inderdaad, ik was geen mensch meer: gestadig dreef mij eene angstige gejaagdheid; telkens als de klok sloeg, sprong ik verwoed op, en klaagde bitter over den tragen gang des tijds: kortom, wie mij gezien had, zou mij ongetwijfeld voor een' bezetene hebben gehouden; mij, een' armen *Duitschen* muzijkant, die rondreisde om fortuin te zoeken, en aan eens anders kunstvermogen zijne vervoeringen te danken had. . . ."

»Ik weet niet, hoe dat toeging, maar 't sloeg vijf uren, en nog leefde ik. Gij lacht er om? Welnu, lieve vrienden, kon ik u mijne gewaarwordingen, een voor een ontleden, mijn gezegde zou niets vreemds voor u hebben: ja, ik schrijf het alleen toe aan mijn sterk gestel in dien tijd, dat het ongeduld mij niet het leven heeft gekost."

»Te vijf uren, mengde ik mij onder 't volk, en trad ik 't Vatikaan in."

»Met moeite drongen we de Hertogzaals door, waar de Paus, op Witte donderdag, de *Romeinsche* kardinalen de voeten wascht; wij bereikten het vertrek *Borgia*, en vervolgens de *Salla Regia*, gebouwd onder PAULUS III, door SANGALLO; zij dient tot voorvertrek van de *Paulus*- en vervolgens van de *Sixtus*-kapel, waar wij, na eenige omwegen, eindelijk aankwamen."

»Ik nam plaats op de gaanderij, voor de mannen bestemd."

»Drie kwartier had ik te wachten; ik was alleen gekomen om de muzijk van ALLEGRI te hooren; evenwel, 't was of er eene geheele omkeering in mijne ziel plaats greep, toen ik, bij toeval, langs de wanden, 't oog opslaande naar het gewelf, de verbazende tafereelen van MICHEL-ANGELO ontwaarde; toen begreep ik volkomen, dat al wat kunst heet, hetzij toon- of schilder- bouw- of dichtkunst, in het hart eens kunstenaars, eenen weêrklank moet vinden, luid als het ratelen van den donder..... Eene heilige ontroering greep mij aan, onwillig golfde mijn boezem, bij 't zien dier kolossale beelden, die zich voor mijn oog vertoonden als zoo vele spoken, waaraan mijne verschrikte verbeelding alléén die reusachtige grootte schonk! En ik had mij wel op de knien willen werpen, en MICHEL-ANGELO aanbidden."

»Ik rilde van 't hoofd tot de voeten. Een man van dertig jaar, of daaromtrent, zag mij onvriendelijk aan."

»In mijne vervoering, had ik, bij ongeluk, zijn' hemdstrookt gekreukt."

»Ik vergenoegde mij met alleraandachtigst die gewrochten van schilder- en bouwkunst te bewonderen, die door geen' menschenhanden schenen voortgebragt."

»De *Sixtus*-kapel kwam mij even stout en grootsch voor, als hetgeen zij bevatte."

SIXTUS IV heeft ze doen bouwen door een' *Florentijn* BACCIO PINTELLI; zij is langwerpig vierkant; de wanden zijn bij groote vakken *al fresco* beschilderd, met goud en zilver.

»Boven die vakken, ter wederzijde in de lengte hangen bijbelsche tafereelen, gedeeltelijk herkomstig van PERUGINUS, wiens stukken RAPHAËL bestudeerde!"

»Twee schilderijen versierden de deur, die men inkwam: ***De Opstanding***, namelijk, door DOMINICO GHIRLANDAIO en ***De twist der engelen en der duivelen, om 't lijk van MOZES***, door MATEO DALECIO."

»Ook zag ik met bewondering en ontzetting dat ver uitgestrekt gewelf der kapel, hetwelk MICHEL-ANGELO, alleen in twintig maanden beschilderde."

»Dat alles, lieve vrienden, was onuitsprekelijk schoon; 't was eene verhevenheid van voorstelling, die de ziel verrukt en haar aan de aarde ontscheurt. En, evenwel, hoe is 't mogelijk, zou men zeggen! dat alles zonk weg, verdween voor een eenig en enkel stuk der *Sixtus*-kapel: ***Het laatste oordeel van*** MICHEL-ANGELO."

»Dat tafereel is schrikverwekkend, om zijne grootte, om zijnen rijkdom van vinding, om zijne pracht van uitvoering."

»'t Beslaat het achterste muurvak van de kapel."

»Kunt ge u eene vereeniging voorstellen van God en den duivel? van menschen en engelen, van doemelingen en regtvaardigen? Het stout penseel diens mans heeft alles vermengd, alles dooreengeweven, als 't ware, en van de strijdigste bestandeelen het eenstemmigste geheel gevormd."

»De middelgroep stelt JEZUS CHRISTUS voor, te midden der goeden en der boozen; in het bovengedeelte, dragen twee engelen in zegepraal de zinnebeelden des lijdens; aan de voeten van den Zaligmaker ziet men de aartsengelen, die de bazuinen blazen; de uitverkorenen, die ten Hemel varen en de verwezenen, die in den helschen afgrond storten."

»Al die inspanning van des kunstenaars scheppingskracht, die zondvloed, van beelden, die prachtvolle verscheidenheid van kleuren, dat alles verstomde mij; 't was mij, of ik ophield mensch te zijn, of mijne ziel hare aardsche woning verlaten, en ik zelf voor Gods regterstoel verschijnen zou; kortom, mijne rede was verbijsterd; ik was uitzinnig, ik stikte, ik hijgde naar lucht."

»Zulk eene verrukking was te veel: ik wilde dien digten drom van menschen ontwijken, die mij van alle kanten omringden."

»Ik weet niet, of ik den man van wien ik u straks reeds gesproken heb, andermaal een' duw gaf; maar toen ik voorbijging, keerde hij zich plotseling om, en zag ik hem grimlagchen."

»Bittere spotternij straalde in dien grimlach door."

»Ik vervolgde mijnen weg, doch 't scheen mij toe, dat die onbekende mij te eeniger tijd een bode des onheils zou worden."

»Sedert heb ik hem niet weêrgezien."

»Ik nam aan het einde van de gaanderij plaats op eene bank, die daar, bij toeval, onbezet was gebleven."

Toen ik mij dus had afgezonderd, trachtte ik mij de schilderstukken van MICHEL-ANGELO uit het geheugen te wisschen, en, telkens als ik de oogen onwillekeurig naar die onvergelijkelijke kunstgewrochten opsloeg, sloot ik ze aanstonds weder digt. Ik mogt al mijn gevoel van bewondering niet uitputten, bij een enkel voortbrengsel van kunst, hoe verheven: ik was immers om 't *Miserere* van ALLEGRI gekomen."

»Men was er even mee begonnen.... De koorts greep mij aan bij de eerste noten, die ik hoorde.... Ik leide 't hoofd op de knien, en hield den adem in, uit vrees van een' kwart noot te verliezen. Zelfs het kloppen van mijn hart was mij zoo hinderlijk, dat ik 't doorstoken zou hebben, had ik, op dat oogenblik, een dolk gehad...."

»De stemmen hieven aan, van eene gaanderij hoog tegen het gewelf aangebragt."

»O, GLÜCK, o, HAYDN, o, lieve vrouw, hoe heerlijk was 't geen ik toen hoorde! Hoe verrukkelijk, hoe betooverend! Hoe overtrof die muzijk zelfs mijne hoog gespannen' verwachting, hoe ging zij zelfs de droomen mijner jongelingsjaren nog eindeloos ver te boven! Sedert heb ik alle soorten van geluk diep gevoeld, maar nooit ondervond ik iets zoo aandoenlijks, zoo zielverheffends als toen. De *Sixtus*-kapel was eensklaps in mijn oog een onmeetbaar ruim geworden; haar gewelf was het gewelf des Hemels; de stemmen, die mij beurtelings in de ooren klonken, waren, dacht mij, de stemmen der engelen, der aartsengelen en serafs; en bij het statig en plegtig ***recitatif***, dat na alle twee verzen, wederkeerde, was 't mij, als hoorde ik Gods verheven woord, dat van den hemel daalde."

(Het vervolg hierna.)

(Het vervolg hierna.)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Verwachting*, Kapt. K. H. Hillers. — Adres by Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres by Degenhard en Kramer. — Sluit uiterlijk 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Paramaribo*, Kapt. H. L. Kayser. — Adres by L. D J. van Bommel.

Het Nederlandsch gezinkt Kofschip *Minerva*, Kapt. J. J. Kiers. — Adres by J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewyk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes. — Adres by C. J. Leysner. — Sluit 22 Julij.

Het Tweedeks Barkschip *Maria Frederica*, Kapt. A. H. Hoff. — Adres by Gebroeders Reyns. — Sluit stellig vóór 15 Augustus e. k., heeft nog ruimte voor 100 vaten Suiker en 50 balen Katoen.

Het gekoperd Kofschip *Amsterdam*, Kapt. C. Abrahamsz Jr. — Adres by Gebroeders Reyns.

Het Driemast Galjootschip *de Beurs van Amsterdam*, Kapt. C. van der Drift. — Adres by N. J. C. Baars of J. M. Samson. — Sluit 10 Augustus.

Het snelzeilend Driemast gekoperd Galjootschip *Catharina Jacoba*, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres by van West en de Hart.

Het gezinkt Nederlandsch Kofschip *Zaandam*, Kapt. Lambert H. Singer. — Adres by Van West en de Hart.

NAAR BOSTON:

De Nd. Am. Brik *Charles*, Kapt. J. Foster. — Adres by J. M. Samson.

NAAR GLOUCESTER:

De Nd. Am. Brik *Hibernia*, Kapt. S. Sayward Adres by J. M. Samson.

De Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. W. E. Herrik. — Adres bij S. van Praag.

De Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson. — Adres by S. van Praag,

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS.